

Bruxelles, den 22.6.2018
COM(2018) 485 final

2018/0259 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Formålet med dette forslag er at tilpasse de finansielle regler for Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) til dem, som gælder for EU's budget. Rådets forordning (EU) 2015/323 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond ("11. EUF-finansforordning") er opbygget som en række henvisninger til finansforordningen for Unionens almindelige budget, med udelukkelse eller tilføjelse af bestemmelser for at tage hensyn til EUF's særlige forhold. Eftersom forordning nr. 966/2012, finansforordningen for Unionens almindelige budget ("finansforordningen") for nylig er blevet revideret, er det nødvendigt at tilpasse 11. EUF-finansforordning. Dette er den eneste måde, hvorpå den fordel i henseende til forenkling, som opnås gennem finansforordningen, kan udvides til at omfatte EUF. Det drejer sig eksempelvis om:

- gensidig tillid til vurderinger og revisioner
- udvidet anvendelse af søjlevurdering
- fælles regler for organer, der er støtteberettigede ved indirekte forvaltning
- nye udelukkelsesgrunde
- udvidelse af de grundlæggende principper om samarbejde om god forvaltningspraksis på skatteområdet (ikkksamarbejdsvillige jurisdiktioner) til alle midler ved indirekte forvaltning.

Eftersom de foreslåede ændringer af finansforordningen er væsentlige og derfor fremsættes som en ny retsakt, der ophæver forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, er den samme tilgang benyttet i det fremsatte forslag: af hensyn til den juridiske klarhed og læselighed og i betragtning af de betydelige ændringer foreslås der en ny retsakt.

Den foreliggende tilpasning vedrører alene den nuværende 11. EUF, som udløber i 2020 og har ingen sammenhæng med drøftelserne om den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Det overordnede princip i denne forordning består i at tilpasse den i så høj grad som muligt til finansforordningen, som også gælder for andre eksterne politikinstrumenter. Eftersom denne 11. EUF imidlertid udløber i december 2020, finder visse bestemmelser i finansforordningen, som først træder i kraft med den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027, ikke anvendelse i medfør af 11. EUF-finansforordning.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Ikke relevant.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

11. EUF-finansforordning er baseret på artikel 10, stk. 2, i den interne aftale om 11. EUF.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Vedtagelsen af finansielle regler for 11. EUF henhører under EU's enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

I dette forslag fokuseres der på tilpasning og forenkling. Ændringerne er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at give mulighed for, at de forenklinger, som er foreslået i finansforordningen, kan udfolde deres fulde virkning i praksis, samtidig med at de nødvendige særlige forhold knyttet til 11. EUF bevares.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget trækker på resultatet af den offentlige høring i 2016 forud for Kommissionens forslag nr. 2016/0605 til finansforordning af 14. september 2016.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Der er ikke foretaget nogen konsekvensanalyse i forbindelse med revisionen af 11. EUF-finansforordning. De foreslåede ændringer følger de forenklinger, som er foreslået i finansforordningen for Unionens almindelige budget. Herudover er den økonomiske, miljømæssige eller sociale virkning af 11. EUF-finansforordning som sådan begrænset, eftersom den indeholder de generelle regler for gennemførelsen af 11. EUF.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget falder ikke inden for anvendelsesområdet for Refitprogrammet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen indvirkning på de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet. EUF indgår ikke i EU's budget, og dens finansieringsramme er fastlagt i den interne aftale. Midlerne gennemføres i overensstemmelse med 11. EUF-finansforordning, men forslagets vedtagelse har ingen finansiel virkning.

5. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Som anført ovenfor består det overordnede princip i denne forordning i at tilpasse den i så høj grad som muligt til finansforordningen. Dette opnås ved hjælp af direkte henvisninger til nævnte forordning.

I forbindelse med læsningen af sådanne henvisninger skal der erindres om, at:

- Forslagets artikel 2, stk. 2, udelukker anvendelsen af bestemmelser, hvorved Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF.
- Visse bestemmelser i finansforordningen finder tilsvarende anvendelse; i en sådan situation skal de gældende bestemmelser læses og anvendes i en rimelig sammenhæng med EUF i sin helhed frem for bogstaveligt.

Hvis bestemmelserne i den gældende finansforordning indeholder interne henvisninger, finder de bestemmelser, der henvises til, alene anvendelse, hvis det i 11. EUF-finansforordning fastsættes, at de finder anvendelse. Med andre ord fastsættes de af finansforordningens bestemmelser, der finder anvendelse på EUF, udelukkende og udtrykkeligt i 11. EUF-finansforordning.

Forslaget følger så vidt muligt finansforordningens opbygning. Det er inddelt i tre dele: Hovedbestemmelser, investeringsfaciliteten samt overgangs- og afsluttende bestemmelser.

I forslaget betragtninger gøres der nærmere rede for graden af tilpasning til finansforordningen.

Første del, "Hovedbestemmelser", er underopdelt i 11 afsnit: emne, anvendelsesområde og almindelige bestemmelser, finansielle principper, EUF's midler og gennemførelse, finansielle aktører, forvaltning af indtægter, forvaltning af udgifter, diverse gennemførelsesbestemmelser, finansieringsinstrumenter, årsregnskaber og andre former for regnskabsaflæggelse samt ekstern revision og decharge.

Forslagets selvstændige tekst kan i store træk henføres til én af to kategorier: En del af teksten er i materiel henseende tilpasset finansforordningen, men de terminologiske forskelle eller nødvendigheden af at foretage mindre justeringer i forhold til EUF kræver supplerende tekst. Eksempler herpå findes i afsnit VIII "Finansieringsinstrumenter". Andre selvstændige tekstdele er specifikke for EUF. Eksempler herpå findes i afsnit VI "Forvaltning af indtægter", som i det store og hele er uberørt af denne revision.

Anden del om investeringsfaciliteten, som forvaltes af EIB, er specifik for EUF og i det store og hele uberørt af denne revision.

Som anført ovenfor finder visse bestemmelser i finansforordningen for Unionens almindelige budget, som først træder i kraft med den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027, ikke anvendelse i medfør af 11. EUF-finansforordning, eftersom denne EUF udløber i december 2020. Eksempelvis finder bestemmelserne vedrørende den fælles hensættelsesfond (afsnit X i finansforordningen for Unionens almindelige budget) ikke anvendelse efter forslaget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, i den seneste affattelse¹, ("AVS-EU-partnerskabsaftalen"),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse² ("den interne aftale"), særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Revisionsrettens udtalelse³,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank for så vidt angår de bestemmelser, som vedrører denne⁴,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/323 fastsættes de nærmere regler for den finansielle gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond ("11. EUF"), navnlig vedrørende de gældende principper, samt sammensætningen af midlerne under 11. EUF, de finansielle aktører og enheder, der har fået pålagt budgetgennemførelsesopgaver, finansieringsafgørelser, forpligtelser og betalinger, finansieringsinstrumenter, herunder udbud, tilskud, finansielle instrumenter og EU-trustfonde, regnskabsaflæggelse og regnskabsføring, ekstern revision udført af Revisionsretten og decharge fra Europa-Parlamentet foruden investeringsfaciliteten, som forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank.
- (2) Af forenklingshensyn og for at sikre den nødvendige sammenhæng er forordning (EU) 2015/323 i så høj grad som muligt blevet tilpasset til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012. Tilpasningen er sket gennem direkte henvisning til disse forordninger og har på den ene side gjort det muligt let at identificere de særlige

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

³ EUT C af , s. .

⁴

forhold, der kendetegner den finansielle gennemførelse af 11. EUF, og på den anden side mindsket antallet af forskellige EU-finansieringsregler på området for foranstaltninger udadtil, som medfører en unødvendig byrde for modtagerne, Kommissionen og de øvrige aktører.

- (3) Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 er blevet slået sammen og erstattet af en enkelt retsakt, forordning (EU) [den nye finansforordning], hvilket indebærer væsentlige ændringer og forbedringer og forenkler de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget. Af forenklingshensyn bør finansforordningen for 11. EUF i så høj grad som muligt tilpasses nævnte forordning. Af hensyn til den juridiske klarhed og i betragtning af det betydelige antal ændringer, som denne tilpasning kræver, bør forordning (EU) 2015/323 ophæves og erstattes af nærværende forordning.
- (4) Det er nødvendigt at erindre om, at rammen for den finansielle gennemførelse af 11. EUF ud over denne forordning består af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og revideret i Luxembourg den 25. juni 2005 og i Ouagadougou den 22. juni 2010 ("Cotonouaftalen"), særlig bilag IV dertil, samt den interne aftale, Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union ("associeringsafgørelse") og Rådets forordning (EU) 2015/322.
- (5) Den finansielle gennemførelse af 11. EUF bør bygge på principperne om enhed og et realistisk budget, én regningsenhed, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed. Da 11. EUF er flerårig, bør budgetprincippet om etårighed ikke finde anvendelse på 11. EUF.
- (6) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for medlemsstaternes indbetaling af bidrag til den 11. EUF, der er oprettet ved den interne aftale, samt for allokeringen af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke traktatens fjerde del finder anvendelse.
- (7) Reglerne for de finansielle aktører, nemlig den anvisningsberettigede og regnskabsføreren, delegationen af deres opgaver og deres ansvar bør tilpasses til forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], da disse aktører handler inden for Kommissionens ramme ved gennemførelsen af EUF i henhold til nærværende forordning.
- (8) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for, hvordan den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i nært samarbejde med den nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktionerne gennemføres korrekt.
- (9) Reglerne om gennemførelsesmetoder, dvs. om overdragelse af budgetgennemførelsesopgaver og betingelserne og grænserne herfor, bør tilpasses til forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]. Desuden bør der indsættes en bestemmelse om yderligere overdragelse af budgetgennemførelsesopgaver, der svarer til bestemmelsen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014, for at sikre en sammenhængende gennemførelse af finansieringen af foranstaltninger udadtil. Nærværende forordning bør under alle omstændigheder indeholde specifikke bestemmelser om opgaverne som midlertidig stedfortræder for den nationale anvisningsberettigede, om overdragelse af opgaver fra AVS-staternes og de oversøiske

landes og territoriers (OLT'ernes) side til en tjenesteyder og om styrkelse af beskyttelsen af EU's finansielle interesser i tilfælde af indirekte forvaltning med AVS-staterne og OLT'erne.

- (10) Bestemmelserne om finansieringsafgørelser bør tilpasses bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], når Kommissionen gennemfører 11. EUF i henhold til nærværende forordning.
- (11) Reglerne om forpligtelser bør tilpasses bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] med undtagelse af foreløbige forpligtelser. Desuden bør der gives mulighed for at forlænge fristerne, når det er nødvendigt for foranstaltninger, der gennemføres ved indirekte forvaltning af AVS-stater eller OLT'er.
- (12) Betalingsfristerne bør tilpasses betalingsfristerne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]. Der bør fastsættes særlige bestemmelser, når AVS-stater og OLT'er ikke er bemyndiget til at foretage betalinger ved indirekte forvaltning, og hvor Kommissionen derfor fortsat foretager betalingerne til modtagerne.
- (13) En række gennemførelsesbestemmelser vedrørende den interne revisor, god forvaltning og klagemuligheder, IT-systemet, elektronisk fremsendelse, e-forvaltning, administrative og økonomiske sanktioner og anvendelsen af den centrale udelukkelsesdatabase bør tilpasses til bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]. Desuden bør beskyttelsen af EU's finansielle interesser gennem sanktioner styrkes, når 11. EUF gennemføres ved indirekte forvaltning med AVS-stater og OLT'er.
- (14) Reglerne om udbud, tilskud, priser og eksperter bør tilpasses reglerne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]. Reglerne om finansielle instrumenter og EU-trustfonde bør tilpasses med visse justeringer på grund af 11. EUF's karakter. Budgetstøtten til OLT'erne bør tage hensyn til de institutionelle forbindelser med den pågældende medlemsstat.
- (15) Reglerne om regnskabsaflæggelse og regnskabsføring og om ekstern revision og decharge bør afspejle reglerne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning].
- (16) De betingelser, på hvilke Revisionsretten skal udøve sine beføjelser for så vidt angår 11. EUF, bør fastsættes.
- (17) De betingelser, på hvilke Den Europæiske Investeringsbank (EIB) forvalter EUF's midler, bør fastsættes.
- (18) Bestemmelserne om Revisionsrettens revision af de midler under 11. EUF, der forvaltes af EIB, bør stemme overens med den trepartsaftale, der er indgået mellem Revisionsretten, EIB og Kommissionen, jf. traktatens artikel 248, stk. 4.
- (19) Der bør i overgangsbestemmelserne fastlægges regler for behandlingen af restbeløb og indtægter fra tidligere EUF'er og for anvendelsen af denne forordning på de resterende transaktioner under disse tidligere fonde.
- (20) Fortolkningen af denne forordning bør sigte mod at sikre overensstemmelsen med forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], medmindre en sådan fortolkning ville være uforenelig med de særlige forhold i forbindelse med 11. EUF som fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, den interne aftale, associeringsafgørelsen eller Rådets forordning (EU) 2015/322.
- (21) Da anvendelsen af forskellige sæt af finansielle regler kan medføre en unødvendig byrde for modtagerne, Kommissionen og andre involverede aktører, bør denne

forordning træde i kraft snarest muligt og anvendes med tilbagevirkende kraft fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

HOVEDBESTEMMELSER

AFSNIT I

Emne, anvendelsesområde og almindelige bestemmelser

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter regler vedrørende den finansielle gennemførelse af midlerne i 11. Europæiske Udviklingsfond ("11. EUF") samt regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne.

Artikel 2

Forholdet til forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] for Unionens almindelige budget

1. Med henblik på nærværende forordning omfatter henvisninger til de gældende bestemmelser i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] eller dennes bilag I ikke proceduremæssige bestemmelser, der ikke er relevante for 11. EUF.
2. Interne henvisninger i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] eller i dennes bilag I medfører ikke, at de bestemmelser, der henvises til, indirekte finder anvendelse på 11. EUF.
3. Specifikke henvisninger i nærværende forordning til bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] forstås som dynamiske henvisninger omfattende efterfølgende ændringer af disse bestemmelser.
4. Kommissionens afgørelse [XXX/2018]⁵ om de interne regler for gennemførelse af Den Europæiske Unions almindelige budget finder tilsvarende anvendelse på 11. EUF.

Artikel 3

Almindelige bestemmelser

1. Definitionerne i artikel 2 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
2. Med henblik på nærværende forordning gælder:
 - (a) henvisninger til "bevillinger" eller "aktionsbevillinger" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til "midler under 11. EUF" i nærværende forordning
 - (b) henvisninger til "basisretsakt" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til den interne aftale, associeringsafgørelsen eller Rådets forordning (EU) 2015/322, alt efter den relevante kontekst

⁵ Kommissionens afgørelse [XXX/2018] om de interne regler for gennemførelse af Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen for Europa-Kommissionen) rettet til Kommissionens tjenestegrene.

- (c) henvisninger til "budget" eller "budgetmæssig" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til "11. EUF" i nærværende forordning
 - (d) henvisninger til "budgetmæssig forpligtelse" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til "finansiell forpligtelse" i nærværende forordning
 - (e) henvisninger til "budgetpost" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til "tildeling" i nærværende forordning
 - (f) henvisninger til "tredjeland" i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] som henvisninger til ethvert partnerland eller -territorium, der er omfattet af det geografiske anvendelsesområde for 11. EUF i nærværende forordning.
- (2) Artikel 4 og 5 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

AFSNIT II

Finansielle principper

Artikel 4 *Finansielle principper*

11. EUF's midler forvaltes i overensstemmelse med følgende principper:

- (a) principperne om enhed og et realistisk budget
- (b) princippet om én regningsenhed
- (c) princippet om bruttoopgørelse
- (d) princippet om specificering
- (e) princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation
- (f) princippet om gennemsigtighed.

Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Artikel 5 *Principperne om enhed og et realistisk budget*

Enhver indtægt og udgift skal konteres EUF.

Artikel 8, stk. 2-4, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

Artikel 6 *Princippet om én regningsenhed*

Artikel 19 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 7
Princippet om bruttoopgørelse

Artikel 20 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse. Samtlige indtægter skal dække samtlige anslåede betalinger, jf. dog artikel 8 i nærværende forordning.

De indtægter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c), i nærværende forordning, trækkes automatisk fra de betalinger, der foretages til dækning af den forpligtelse, som de stammer fra.

Unionen må ikke optage lån inden for rammerne af 11. EUF.

Artikel 8
Formålsbestemte indtægter

1. Formålsbestemte indtægter skal øremærkes til finansiering af bestemte former for udgifter.
2. Følgende udgør formålsbestemte indtægter:
 - (a) finansielle bidrag fra medlemsstaterne og tredjelande, herunder i begge tilfælde deres offentlige organer, enheder eller fysiske personer, og fra internationale organisationer til visse projekter eller programmer for bistand til tredjelande, der finansieres af Unionen og forvaltes af Kommissionen eller EIB på deres vegne, jf. artikel 10 i Rådets forordning (EU) 2015/322
 - (b) indtægter, der er øremærket til et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og legater
 - (c) indtægter fra tilbagebetaling, efter inddrivelse, af uretmæssigt udbetalte beløb
 - (d) tilbagebetalinger og indtægter fra finansielle instrumenter og budgetgarantier i henhold til artikel 209, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]
 - (e) indtægter fra den efterfølgende refundering af afgifter i henhold til artikel 27, stk. 3, litra b), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning].
3. De formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), skal finansiere de former for udgifter, som donoren fastlægger, forudsat at dette accepteres af Kommissionen.

De formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra d) og e), skal finansiere former for udgifter, der svarer til dem, de hidrører fra.
4. Artikel 25-27 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] vedrørende donationer finder anvendelse. En donation kan kun modtages efter godkendelse fra Rådet.
5. Den del af 11. EUF's midler, der svarer til formålsbestemte indtægter, stilles automatisk til rådighed, når Kommissionen har modtaget disse indtægter. Et overslag over fordringer medfører dog, at 11. EUF's midler stilles til rådighed for så vidt angår de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), når aftalen med medlemsstaten er udtrykt i euro; der kan først foretages betalinger, der konteres mod sådanne indtægter, når de er modtaget.

Artikel 9
Princippet om specificering

11. EUF's midler øremærkes til specifikke formål per AVS-stat eller OLT'er i overensstemmelse med de vigtigste samarbejdsinstrumenter.

For AVS-staterne fastsættes disse instrumenter i finansprotokollen i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen. Øremærkningen af midlerne (vejledende tildelinger) baseres også på bestemmelserne i den interne aftale og i Rådets forordning (EU) 2015/322 og tager hensyn til de midler, der er forbeholdt til støtteudgifter i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen i henhold til artikel 6 i den interne aftale.

For OLT'erne er disse instrumenter fastlagt i fjerde del af associeringsafgørelsen og bilag II dertil. Øremærkningen af disse midler tager også hensyn til den ikketildelte reserve, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i samme bilag, og til de midler, der er afsat til undersøgelser og faglig bistand i henhold til artikel 1, stk. 1, litra c), i bilaget.

Artikel 10
Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation samt intern kontrol

Artikel 33, stk. 1, stk. 2, litra a) og b), og stk. 3, samt artikel 34 og 36 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

Artikel 11
Princippet om gennemsigtighed

1. Artikel 37, stk. 1, og artikel 38 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
2. Den årlige redegørelse for forpligtelser, betalinger og det årlige beløb for bidragsindkaldelser, jf. artikel 7 i den interne aftale, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Med henblik på artikel 38, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] forstås om nødvendigt ved udtrykket "lokalitet", hvad der svarer til regionen på NUTS 2-niveau, når modtageren er en fysisk person.

AFSNIT III

11. EUF's midler og gennemførelsen af 11. EUF

Artikel 12
Kilderne til 11. EUF's midler

Midlerne under 11. EUF består af det loft, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, 4 og 6, i den interne aftale, af de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 9, i den interne aftale, og af de andre formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 8.

Artikel 13
11. EUF's struktur

Den 11. EUF's indtægter og udgifter opdeles i overensstemmelse med deres art eller formål.

Artikel 14

Gennemførelse af 11. EUF i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation

1. Artikel 57, artikel 59, stk. 2 og 3, samt artikel 60 og 61 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
2. Kommissionen varetager Unionens ansvarsområder som defineret i artikel 57 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og i associeringsafgørelsen. Med henblik herpå gennemfører den på eget ansvar og inden for grænserne af 11. EUF's midler 11. EUF's indtægter og udgifter i overensstemmelse med bestemmelserne i denne og tredje del i nærværende forordning.
3. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, således at 11. EUF's midler anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation.

Artikel 15

Gennemførelsesmetoder

Artikel 62, stk. 1, litra a) og c), stk. 2, første og tredje afsnit, samt stk. 3, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

AFSNIT IV

Finansielle aktører

Artikel 16

Almindelige bestemmelser om finansielle aktører og deres ansvar

1. Artikel 72, 73, 74, 75 og 76 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
2. Artikel 90, 91, 92, 93, 94 og 95 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] vedrørende de finansielle aktørers ansvar finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 17

Den anvisningsberettigede

1. Den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], omfatter i et bilag oversigter, der pr. tildeling, land, territorium, region eller underregion viser de samlede forpligtelser, de tildelte midler og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de kumulerede beløb siden den respektive EUF's begyndelse
2. Hvis den ansvarlige anvisningsberettigede i Kommissionen får kendskab til problemer i forbindelse med gennemførelsen af procedurerne for forvaltning af 11. EUF's midler, tager vedkommende sammen med den udpegede nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede de fornødne kontakter for at afhjælpe situationen og træffer de nødvendige foranstaltninger. Hvis den nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede ikke varetager eller ikke er i stand til at varetage de funktioner, som påhviler den pågældende i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen eller associeringsafgørelsen, kan den ansvarlige anvisningsberettigede i Kommissionen midlertidigt træde i den pågældende

anvisningsberettigedes sted og handle i dennes navn og på dennes vegne ved indirekte forvaltning. I så fald kan Kommissionen af de midler, der er tildelt den pågældende AVS-stat eller det pågældende OLT, modtage en finansiel godtgørelse, der skal dække den yderligere administrative arbejdsbyrde.

Artikel 18
Regnskabsføreren

1. Kommissionens regnskabsfører er ligeledes regnskabsfører for 11. EUF.
2. Artikel 77, stk. 1, litra a) og c)-f), artikel 78, stk. 3 og 4, artikel 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, artikel 82, stk. 2-10, samt artikel 84, 85 og 86 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
3. De regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 80, stk. 1-3, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], finder anvendelse på den del af 11. EUF's midler, der forvaltes af Kommissionen. Disse regler anvendes på 11. EUF under hensyntagen til dens aktiviteterets særlige karakter.
4. Regnskabsføreren udarbejder og vedtager efter høring af den ansvarlige anvisningsberettigede den kontoplan, der skal anvendes i forbindelse med 11. EUF's transaktioner.

AFSNIT V
Forvaltning af indtægter

Artikel 19
Det årlige bidrag og dets trancher

1. I overensstemmelse med artikel 7 i den interne aftale fastsættes loftet for det årlige beløb for bidraget for år $n + 2$ og det årlige beløb for bidraget for år $n + 1$ samt betalingen heraf i tre trancher efter proceduren i nærværende artikels stk. 2-7.

De trancher, som hver medlemsstat skal indbetale, fastsættes, så de er proportionale med den pågældende medlemsstats bidrag til 11. EUF som fastsat i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale.
2. Kommissionen forelægger senest den 15. oktober i år n et forslag, som fastsætter:
 - (a) loftet for det årlige beløb for bidraget for år $n + 2$
 - (b) det årlige beløb for bidraget for år $n + 1$
 - (c) beløbet for første tranche af bidraget for år $n + 1$
 - (d) et vejledende, ikkebindende overslag på grundlag af en statistisk metode over de årlige bidragsbeløb for år $n + 3$ og $n + 4$.

Rådet træffer afgørelse om dette forslag senest den 15. november i år n .

Medlemsstaterne betaler første tranche af bidraget for år $n + 1$ senest den 21. januar i år $n + 1$.
3. Kommissionen forelægger senest den 15. juni i år $n + 1$ et forslag, som fastsætter:
 - (a) beløbet for anden tranche af bidraget for år $n + 1$

- (b) et revideret årligt beløb for bidraget for år $n + 1$ under hensyn til de faktiske behov i de tilfælde, hvor det årlige beløb afviger fra de faktiske behov, jf. artikel 7, stk. 3, i den interne aftale.

Rådet træffer afgørelse om forslaget senest 21 kalenderdage efter, at Kommissionen har forelagt forslaget.

Medlemsstaterne betaler anden tranche senest 21 kalenderdage efter vedtagelsen af Rådets afgørelse.

4. Kommissionen udarbejder og forelægger senest den 15. juni i år $n + 1$ Rådet en redegørelse for forpligtelser, betalinger og det årlige beløb for indkaldelser af bidrag, der er gennemført i år n , og som skal gennemføres i år $n + 1$ og år $n + 2$, under hensyntagen til EIB's overslag vedrørende forvaltningen og driften af investeringsfaciliteten, herunder også de rentegodtgørelser, der gennemføres af EIB. Kommissionen tilvejebringer medlemsstaternes årlige bidragsbeløb samt det beløb, som EUF stadig skal betale, og skelner mellem EIB's og Kommissionens andele. Beløbene for årene $n + 1$ og $n + 2$ baseres på, i hvor høj grad de foreslåede midler reelt kan udbetales, samtidig med at det tilstræbes at undgå betydelige udsving mellem de forskellige år samt betydelige restbeløb i slutningen af året.
5. Kommissionen forelægger senest den 10. oktober i år $n + 1$ et forslag, som fastsætter:
 - (a) beløbet for tredje tranche af bidraget for år $n + 1$
 - (b) et revideret årligt beløb for bidraget for år $n + 1$ under hensyn til de faktiske behov i de tilfælde, hvor det årlige beløb afviger fra de faktiske behov, jf. artikel 7, stk. 3, i den interne aftale.

Rådet træffer afgørelse om forslaget senest 21 kalenderdage efter, at Kommissionen har forelagt forslaget.

Medlemsstaterne betaler tredje tranche senest 21 kalenderdage efter vedtagelsen af Rådets afgørelse.

6. Summen af trancherne vedrørende et givet år overstiger ikke det årlige beløb for det bidrag, der er fastsat for dette år. Det årlige bidragsbeløb overstiger ikke det loft, der er fastsat for dette år. Loftet må kun forhøjes i henhold til artikel 7, stk. 4, i den interne aftale. En eventuel forhøjelse af loftet skal indgå i de forslag, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3 og 5.
7. Loftet for det årlige bidragsbeløb, som hver medlemsstat skal betale for år $n + 2$, det årlige bidragsbeløb for år $n + 1$ og trancherne af bidragene skal indeholde nærmere angivelser af:
 - (a) det beløb, der forvaltes af Kommissionen, og
 - (b) det beløb, der forvaltes af EIB, herunder de rentegodtgørelser, der forvaltes af EIB.

Artikel 20 *Betaling af trancherne*

1. Indkaldelser af bidrag skal først opbruge de beløb, som er fastsat for tidligere europæiske udviklingsfonde, det ene efter det andet.
2. Medlemsstaternes bidrag udtrykkes i euro og betales i euro.

3. Hver medlemsstat indbetaler det bidrag, der er omhandlet i artikel 19, stk. 7, litra a), på en særlig konto benævnt "Europa-Kommissionen — Den Europæiske Udviklingsfond", som er oprettet hos den pågældende medlemsstats centralbank eller i den finansielle institution, som medlemsstaten har udpeget. Bidragene bliver stående på disse særlige konti, indtil der skal foretages betalinger. Kommissionen bestræber sig på at fordele trækkene på de særlige konti således, at dens tilgodehavender på disse konti til enhver tid svarer til fordelingsnøglen i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale.

Hver medlemsstat indbetaler det bidrag, der er omhandlet i denne forordnings artikel 19, stk. 7, litra b), i overensstemmelse med denne forordnings artikel 47, stk. 1.

Artikel 21

Renter af ikkebetalte bidragsbeløb

1. Efter udløbet af de frister, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, 3 og 5, er den pågældende medlemsstat forpligtet til at betale renter på følgende betingelser:
 - (a) Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første kalenderdag i den måned, hvor fristen udløber, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, forhøjet med to procentpoint. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse.
 - (b) Renterne skal betales for den periode, der går fra kalenderdagen efter udløbet af betalingsfristen og indtil betalingsdatoen.
2. Med hensyn til det bidrag, der er omhandlet i artikel 19, stk. 7, litra a), indbetales renterne på en af de konti, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale.

Med hensyn til det bidrag, der er omhandlet i denne forordnings artikel 19, stk. 7, litra b), indbetales renterne til investeringsfaciliteten i overensstemmelse med denne forordnings artikel 47, stk. 1.

Artikel 22

Indkaldelse af ikkebetalte bidrag

Ved udløbet af gyldighedsperioden for finansprotokollen i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen indkalder Kommissionen og, efter behov, EIB på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, den del af bidragene, som medlemsstaterne stadig skal indbetale i henhold til denne forordnings artikel 19.

Artikel 23

Øvrige bestemmelser om forvaltning af indtægter

1. Artikel 97-99, artikel 100, stk. 1 og stk. 2, første afsnit, artikel 101, stk. 1-6, samt artikel 102-107 og 109 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse. Inddrivelse kan finde sted ved hjælp af en afgørelse truffet af Kommissionen, der kan tvangsfuldbyrdes i henhold til artikel 299 i TEUF.
2. For så vidt angår artikel 97, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] skal henvisningen til egne indtægter forstås som en henvisning til medlemsstaternes bidrag, jf. nærværende forordnings artikel 19.

3. Artikel 99, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse på inddrivelser, der er fastlagt i euro. For inddrivelser i lokal valuta finder den nævnte bestemmelse anvendelse, og der anvendes den sats, som er fastsat af centralbanken i det land, der udsteder valutaen, og som er gældende den første dag i den måned, hvor indtægtsordren er udstedt.

AFSNIT VI

Forvaltning af udgifter

Artikel 24

Regler vedrørende forpligtelser og finansieringsafgørelser

1. Forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse skal der foreligge en finansieringsafgørelse vedtaget af Kommissionen.
2. Artikel 110, stk. 2-5, artikel 111, artikel 112, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2-5, samt artikel 114-116 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
3. Med hensyn til anvendelsen af artikel 114, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] kan perioden for indgåelse af retlige forpligtelser til gennemførelse af foranstaltningen forlænges ud over tre år fra datoen for indgåelsen af finansieringsaftalen med AVS-stater og OLT'er.
4. Når 11. EUF's midler anvendes ved indirekte forvaltning med AVS-stater eller OLT'er, kan den ansvarlige anvisningsberettigede, når han har accepteret begrundelsen herfor, forlænge den periode på to år, der er omhandlet i artikel 114, stk. 6, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], og den periode på tre år, der er omhandlet i artikel 114, stk. 2, tredje afsnit, i samme forordning.
5. Ved udløbet af de forlængede perioder, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og 4, frigøres den uudnyttede del af forpligtelserne i givet fald.
6. Når der træffes foranstaltninger i henhold til artikel 96 og 97 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, kan forløbet af de perioder, der er omhandlet i denne artikel, suspenderes.
7. For så vidt angår artikel 111, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] vurderes overensstemmelsen og den formelle korrekthed i forhold til de relevante bestemmelser, navnlig traktaterne, AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale, nærværende forordning og alle akter, der er vedtaget til gennemførelse af de pågældende bestemmelser.

Artikel 25

Betalingsfrister

1. Artikel 116 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse på betalinger, der foretages af Kommissionen, jf. dog betingelserne i nærværende artikels stk. 2.
2. Når 11. EUF's midler anvendes ved indirekte forvaltning med AVS-stater eller OLT'er, og Kommissionen foretager betalinger på deres vegne, finder den frist, der er nævnt i artikel 116, stk. 1, litra b), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], anvendelse på alle betalinger, der ikke er omhandlet i litra a) i

samme stykke. Finansieringsaftalen skal indeholde de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre et hensigtsmæssigt samarbejde fra den ordregivende myndigheds side.

3. Med hensyn til artikel 116, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] konteres betalinger, som Kommissionen har ansvaret for, de samme tildelingen som den tilsvarende kontrakt. Hvis de resterende midler ikke er tilstrækkelige, finder kontering sted på den eller de konti, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale.

AFSNIT VII DEN INTERNE REVISOR

Artikel 26 Den interne revisor

Kommissionens interne revisor er ligeledes intern revisor for 11. EUF, og det opfølgingsudvalg vedrørende intern revision, der er omhandlet i artikel 123 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], varetager tillige sine opgaver i relation til de af EUF's midler, som Kommissionen forvalter. Artikel 118-122 i forordning (EU, Euratom) nr. 996/2012 finder anvendelse.

AFSNIT VIII DIVERSE GENNEMFØRELSBESTEMMELSER

Artikel 27 Fælles regler

Artikel 124-146, artikel 147, stk. 1, artikel 148, artikel 149, stk. 1 og 3-7, samt artikel 150-153 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 28 Administrative ordninger med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionens tjenestegrene kan aftale detaljerede ordninger for at lette EU-delegationernes forvaltning af midler til afholdelse af støtteudgifter i tilknytning til 11. EUF efter artikel 6 i den interne aftale.

AFSNIT IX FINANSIERINGSINSTRUMENTER

Artikel 29 Almindelige bestemmelser om finansieringsinstrumenter

1. Samarbejde mellem Unionen, AVS-staterne og OLT'erne med henblik på at yde finansiel bistand i henhold til dette afsnit kan bl.a. udmønte sig i:
 - (a) tresidede ordninger, hvorved Unionen med et tredjeland koordinerer sin bistand til en AVS-stat, et OLT eller en region
 - (b) administrative samarbejdsforanstaltninger som f.eks. partnerskaber mellem offentlige institutioner, lokale myndigheder, nationale offentlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget public service-opgaver, i en

medlemsstat eller en region i den yderste periferi og de tilsvarende enheder i en AVS-stat eller et OLT eller deres region, samt samarbejdsforanstaltninger, der omfatter eksperter fra den offentlige sektor, som er udsendt af medlemsstaterne, og deres regionale og lokale myndigheder

- (c) ekspertfaciliteter til målrettet kapacitetsopbygning i en AVS-stat, et OLT eller deres region og kortsigtet teknisk bistand og rådgivning til dem samt støtte fra bæredygtige viden- og ekspertisecentre for forvaltningspraksis og reform i den offentlige sektor
 - (d) bidrag til afholdelse af omkostninger, der er nødvendige for at etablere og administrere partnerskaber mellem offentlige og private partnere
 - (e) støtteprogrammer for sektorpolitikker, hvorved Unionen yder støtte til en AVS-stats eller et OLT's sektorprogram, eller
 - (f) rentetilskud.
2. Ud over de finansieringstyper, der er omhandlet i artikel 30-37, kan der også ydes finansiel bistand gennem følgende:
- (a) gældslettelse i henhold til internationalt vedtagne gældslettelsesprogrammer
 - (b) i ekstraordinære tilfælde sektorspecifikke eller generelle importprogrammer, der kan være:
 - i) sektorspecifikke importprogrammer vedrørende naturalier
 - ii) sektorspecifikke importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af sektorspecifik import, eller
 - iii) generelle importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af generel import af en bred vifte af produkter.
3. Der kan også ydes finansiel bistand gennem bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde, f.eks. fonde, der er etableret eller forvaltes af EIB, medlemsstater eller AVS-stater eller OLT'er og regioner eller af internationale organisationer, med henblik på at tiltrække fælles samfinansiering fra en række donorer, eller til fonde, der er oprettet af en eller flere donorer med sigte på fælles gennemførelse af projekter.
- Gensidig adgang for finansielle institutioner i Unionen til finansielle instrumenter, der er oprettet af andre organisationer, skal fremmes, hvor det er hensigtsmæssigt.
4. Foranstaltninger, der finansieres under 11. EUF, kan gennemføres med parallel eller fælles samfinansiering.
- I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles en foranstaltning i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres.
- I tilfælde af fælles samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved en foranstaltning mellem de partnere, der deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden for en specifik aktivitet under foranstaltningen.
5. Unionen trækker på medlemsstaternes erfaringer og udveksler erfaringer med dem ved gennemførelsen af sin støtte til omstilling og reform i AVS-staterne og OLT'erne.

KAPITEL 1

INDIREKTE FORVALTNING

Artikel 30

Indirekte forvaltning

1. Artikel 154-159 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse, jf. dog betingelserne i nærværende artikels stk. 2 og 3. Med henblik på artikel 158 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] kan indirekte forvaltning med tredjelande også tage form af en finansieringsaftale indgået med den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller AVS-internt niveau.
2. Enheder, som gennemfører EUF-midler, skal sikre overensstemmelse med Unionens eksterne politik og kan overdrage budgetgennemførelsesopgaver til andre enheder på betingelser, der svarer til de betingelser, som gælder for Kommissionen. De skal hvert år opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 155, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning]. Revisionsudtalelsen skal forelægges senest en måned efter rapporten og forvaltningserklæringen, således at der kan tages hensyn til den i Kommissionens erklæring.

De af Kommissionen bemyndigede internationale organisationer som omhandlet i artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] og de af EU-medlemsstaternes organer, der er nævnt i artikel 62, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], kan også overdrage budgetgennemførelsesopgaver til nonprofitorganisationer, der har den operationelle og finansielle kapacitet, på betingelser, der svarer til dem, der gælder for Kommissionen.

AVS-staterne og OLT'erne kan også gennemføre midler fra 11. EUF gennem deres egne afdelinger og privatretlige organer på grundlag af en tjenesteydelseskontrakt. Disse organer udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås. Betingelserne for tjenesteydelseskontrakten fastsættes i finansieringsaftalen.

3. Når 11. EUF anvendes ved indirekte forvaltning med AVS-stater, OLT'er eller deres regionale organisationer, gælder følgende, uden at dette berører det ansvar, som påhviler de ordregivende myndigheder:
 - (a) Kommissionen inddriver om nødvendigt skyldige beløb fra de ordregivende myndigheders modtagere i overensstemmelse med artikel 101-104 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], herunder ved en afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, på de samme betingelser som dem, der er fastlagt i artikel 299 i TEUF
 - (b) Kommissionen kan, når omstændighederne kræver det, pålægge den ordregivende myndigheds deltagere eller modtagere samt andre enheder eller personer, som står over for den ordregivende myndighed i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 135, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], administrative og/eller økonomiske sanktioner på de samme betingelser som dem, der er fastlagt i nævnte forordnings artikel 135-143.

Finansieringsaftalen skal indeholde bestemmelser med henblik herpå.

KAPITEL 2

UDBUD

Artikel 31 *Udbud*

Artikel 160-172, artikel 173, stk. 1 og stk. 2, første og andet afsnit, stk. 3 og 4, samt artikel 174-179 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

KAPITEL 3

TILSKUD

Artikel 32 *Tilskud*

Artikel 180-205 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

KAPITEL 4

PRISER

Artikel 33 *Priser*

Artikel 206 og 207 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

KAPITEL 5

FINANSIELLE INSTRUMENTER, BUDGETGARANTIER OG FINANSIEL BISTAND

Artikel 34 *Finansielle instrumenter*

1. Artikel 208, stk. 4 og 5, artikel 209, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 210, stk. 1, og artikel 214 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

Der kan oprettes finansielle instrumenter under 11. EUF, hvortil medlemsstater eller andre parter også kan bidrage.

Det tillades EUF at bidrage til finansielle instrumenter eller hensættelser til budgetgarantier, som oprettes gennem Unionens budget.

2. Artikel 215, stk. 2-7, samt artikel 216 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

3. Finansielle instrumenter kan oprettes ved de finansieringsafgørelser, der er omhandlet i artikel 24. De skal så vidt muligt være under ledelse af EIB, et multilateralt europæisk finansieringsinstitut, såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, eller et bilateralt europæisk finansieringsinstitut, som f.eks. bilaterale udviklingsbanker, eventuelt kombineret med supplerende tilskud fra andre kilder.

KAPITEL 6

ANDRE FINANSIERINGSINSTRUMENTER

Artikel 35 *EU-trustfonde*

Artikel 234, 235 og 252 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

For så vidt angår artikel 234, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] forstås henvisninger til det kompetente udvalg som henvisninger til det udvalg, der er omhandlet i artikel 8 i den interne aftale.

Artikel 36 *Budgetstøtte*

Artikel 236 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

Unionens generelle eller sektorbestemte budgetstøtte baseres på et gensidigt ansvar og fælles forpligtelser over for de universelle værdier og sigter mod at styrke de kontraktbaserede partnerskaber mellem Unionen og AVS-staterne og OLT'erne med henblik på at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, at støtte en holdbar økonomisk vækst og at udrydde fattigdom.

Enhver afgørelse om at yde budgetstøtte skal være baseret på Unionens vedtagne budgetstøttepolitikker, et sæt klare støtteberettigelseskriterier og en omhyggelig vurdering af risici og fordele.

En vigtig forudsætning for denne afgørelse skal være en vurdering af AVS-staternes og OLT'ernes engagement, resultater og fremskridt for så vidt angår demokrati, menneskerettigheder og retsstaten. Budgetstøtten skal differentieres for bedre at kunne tage højde for de politiske, økonomiske og sociale forhold i AVS-staterne og OLT'erne og tage hensyn til sårbare situationer.

Når der ydes budgetstøtte, skal Kommissionen klart definere og overvåge støttebetingelserne og støtte udviklingen af parlamentarisk kontrol og af revisionskapacitet og øge gennemsigtigheden og offentlighedens adgang til oplysninger.

Udbetaling af budgetstøtte er betinget af, at der gøres tilfredsstillende fremskridt i retning af at nå de mål, der er aftalt med AVS-staterne og OLT'erne.

Når der ydes budgetstøtte til OLT'erne, skal der tages hensyn til deres institutionelle forbindelser med den pågældende medlemsstat.

Artikel 37 *Ekspertes*

Artikel 237, stk. 1-4, samt artikel 238 og 239 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.

AFSNIT X

ÅRSREGNSKABER OG ANDRE FORMER FOR REGNSKABSAFLÆGGELSE

Artikel 38 *Regnskaber for 11. EUF*

1. 11. EUF's årsregnskab udarbejdes for hvert regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december. Regnskabet omfatter:
 - (a) årsregnskabet
 - (b) beretningen om den finansielle gennemførelse.Årsregnskabet ledsages af de oplysninger, der forelægges af EIB i overensstemmelse med artikel 51.
2. Artikel 243 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
3. Regnskabsføreren sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Revisionsretten ad elektronisk vej.
4. Revisionsretten fremsætter senest den 15. juni efter det afsluttede regnskabsår sine bemærkninger til det foreløbige årsregnskab for så vidt angår den del af 11. EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af, så Kommissionen kan foretage de korrektioner, som skønnes nødvendige med henblik på opstilling af det endelige årsregnskab.
5. Kommissionen godkender det endelige årsregnskab og sender det senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten ad elektronisk vej.

Senest samme dato fremsender regnskabsføreren en forvaltningserklæring, der dækker det endelige årsregnskab til Revisionsretten.
6. Artikel 246, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november efter det afsluttede regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver i overensstemmelse med artikel 43.

Artikel 39 *Årsregnskab og beretning om den finansielle gennemførelse*

1. Beretningen om den finansielle gennemførelse udarbejdes af den ansvarlige anvisningsberettigede og sendes til regnskabsføreren senest den 15. marts, således at den kan medtages i 11. EUF's årsregnskab. Den skal give et retvisende og pålideligt billede af indtægts- og udgiftstransaktioner over 11. EUF's midler. Den opstilles i millioner euro og omfatter:
 - (a) regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse, der sammenfatter alle finansielle transaktioner i regnskabsåret med hensyn til indtægter og udgifter

- (b) bilaget til regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.
2. Regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse omfatter følgende:
- (a) en oversigt, der viser udviklingen i tildelingene i det forløbne regnskabsår
 - (b) en oversigt, der pr. tildeling viser de samlede forpligtelser, de tildelte midler og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de kumulerede beløb siden 11. EUF's begyndelse.

Artikel 40

Kommissionens og EIB's overvågning og rapportering

1. Kommissionen og EIB overvåger hver især, i det omfang de er berørt, hvordan AVS-staterne, OLT'erne eller andre modtagere anvender støtten fra 11. EUF samt gennemførelsen af de projekter, der finansieres af 11. EUF, idet der især lægges vægt på de mål, der er omhandlet i artikel 55 og 56 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og de tilsvarende bestemmelser i associeringsafgørelsen.
2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om gennemførelsen af de projekter, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.
3. Kommissionen og EIB giver medlemsstaterne oplysninger om den operationelle gennemførelse af 11. EUF's midler i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EU) 2015/322. Kommissionen meddeler Revisionsretten disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i den interne aftale.

Artikel 41

Opstilling af budgetregnskab

1. Budgetregnskabet giver et detaljeret billede af den økonomiske forvaltning af 11. EUF's midler.
2. Budgetregnskabet viser alle:
 - (a) tildelinger og 11. EUF's tilsvarende midler
 - (b) finansielle forpligtelser
 - (c) regnskabsårets udbetalinger og
 - (d) fastlagte fordringer og inkasserede beløb i regnskabsåret med angivelse af det fulde beløb uden modregning.
3. Når forpligtelser, betalinger og fordringer er udtrykt i national valuta, skal regnskabssystemet om nødvendigt gøre det muligt at bogføre dem i både national valuta og euro.
4. Samlede finansielle forpligtelser bogføres i euro med et beløb svarende til værdien af de finansieringsafgørelser, som Kommissionen har truffet. Specifikke finansielle forpligtelser bogføres i euro med et beløb svarende til modværdien af de retlige forpligtelser. Ved beregningen af denne modværdi tages der, hvor det er relevant, hensyn til:

- (a) et beløb til betaling af refusionsberettigede udgifter på basis af bilag
 - (b) et beløb til prisrevision, forøgelse af mængderne og uforudsete udgifter som defineret i de kontrakter, der finansieres af 11. EUF
 - (c) et beløb til dækning af valutakurssvingninger.
5. Alle regnskabsbilag vedrørende indfrielsen af en forpligtelse opbevares i en periode på fem år fra datoen for den afgørelse om decharge for den finansielle gennemførelse af 11. EUF's midler, der er omhandlet i artikel 44, vedrørende det regnskabsår, i hvilket indfrielsen af forpligtelsen afsluttes i regnskabsmæssig henseende.

AFSNIT XI EKSTERN REVISION OG DECHARGE

Artikel 42

Ekstern revision og decharge vedrørende Kommissionen

1. I forbindelse med transaktioner finansieret over den del af 11. EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 14, udøver Revisionsretten sine beføjelser i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 43.
2. Artikel 255-257, artikel 258, stk. 1 og 2, stk. 3, andet punktum, og stk. 4, samt artikel 259 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse.
3. Med henblik på dette afsnit tager Revisionsretten hensyn til traktaterne, AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale, nærværende forordning og alle andre akter, der er vedtaget i medfør af de nævnte instrumenter.
4. Revisionsretten informeres om de interne regler, der er omhandlet i artikel 60, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], herunder udpegelsen af anvisningsberettigede, samt om det fuldmagtsdokument, der er omhandlet i artikel 79 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning].
5. AVS-staternes og OLT'ernes nationale revisionsmyndigheder tilskyndes til at samarbejde med Revisionsretten på dennes opfordring.
6. Revisionsretten kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende 11. EUF på anmodning af en af Unionens andre institutioner.

Artikel 43

Revisionserklæring

Samtidig med den årsberetning, der er omhandlet i artikel 258 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], afgiver Revisionsretten over for Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 44

Decharge

1. Artikel 260-263 i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] finder anvendelse, jf. dog nærværende artikels stk. 2.
2. Dechargeafgørelsen omfatter årsregnskabet som omhandlet i artikel 38 med undtagelse af den del af årsregnskabet, der udarbejdes af EIB i overensstemmelse

med artikel 51. Decharge som omhandlet i artikel 260, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] gives for den del af 11. EUF's midler, der forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 14, stk. 2, for år n.

3. Dechargeafgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

ANDEN DEL

INVESTERINGSFACILITETEN

Artikel 45

Den Europæiske Investeringsbanks rolle

EIB forvalter investeringsfaciliteten og gennemfører transaktioner i forbindelse hermed, herunder rentegodtgørelse og teknisk bistand, på vegne af Unionen i overensstemmelse med denne forordnings anden del.

Desuden varetager EIB den finansielle gennemførelse af andre transaktioner, som gennemføres ved hjælp af finansiering fra EIB's egne midler i overensstemmelse med artikel 4 i den interne aftale, hvor det er relevant kombineret med rentegodtgørelse fra 11. EUF's midler.

Gennemførelsen af denne forordnings anden del medfører ingen forpligtelser og intet ansvar for Kommissionen.

Artikel 46

Skøn over investeringsfacilitetens forpligtelser og betalinger

EIB skal hvert år inden den 1. september sende Kommissionen de overslag over forpligtelser og betalinger, som er nødvendige for udarbejdelsen af den redegørelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i den interne aftale, for investeringsfacilitetens transaktioner, herunder også de rentegodtgørelser, som den gennemfører, i overensstemmelse med den interne aftale. EIB sender Kommissionen ajourførte overslag over forpligtelser og betalinger, når det anses for nødvendigt. De nærmere bestemmelser herfor fastsættes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i denne forordnings artikel 49, stk. 4.

Artikel 47

Forvaltning af bidragene til investeringsfaciliteten

1. De bidrag, der er omhandlet i artikel 19, stk. 7, litra b), og vedtaget af Rådet, indbetales omkostningsfrit for modtageren af medlemsstaterne til EIB på en særlig konto, der er åbnet af EIB i investeringsfacilitetens navn efter de detaljerede regler i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 49, stk. 4.
2. Den dato, der er nævnt i artikel 1, stk. 5, i den interne aftale, er den 31. december 2030.
3. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse for så vidt angår godtgørelse af EIB efter artikel 5 i den interne aftale, skal de renter af den positive saldo på de særlige konti, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, som tilskrives EIB, supplere investeringsfaciliteten og tages i betragtning i forbindelse med de indkaldelser af bidrag, der er omhandlet i denne forordnings artikel 19, og de skal anvendes til at dække eventuelle finansielle forpligtelser efter den 31. december 2030.
4. EIB varetager likviditetsforvaltningen af de beløb, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 49, stk. 4.
5. Investeringsfaciliteten forvaltes efter de regler, der er fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale og denne forordnings anden del.

Artikel 48
Betaling af godtgørelse til EIB

EIB's udgifter til forvaltningen af investeringsfacilitetens transaktioner godtgøres fuldt ud. Rådet træffer afgørelse om midlerne til og ordningerne for betaling af godtgørelse til EIB i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i den interne aftale. Gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse indarbejdes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i denne forordnings artikel 49, stk. 4.

Artikel 49
Gennemførelse af investeringsfaciliteten

1. For instrumenter finansieret over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter, gælder EIB's egne regler.
2. EIB kan, når det drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er fastsat i landesamarbejdsstrategierne og programmeringsdokumenterne som omhandlet i Rådets forordning (EU) 2015/322 og fastsat i artikel 10, stk. 1, andet og tredje afsnit, i den interne aftale og i artikel 74 i associeringsafgørelsen, overdrage opgaver vedrørende forvaltningen af investeringsfaciliteten til medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer.
3. Navnene på modtagerne af finansiel støtte fra investeringsfaciliteten offentliggøres af EIB, medmindre en sådan offentliggørelse risikerer at skade modtagernes kommercielle interesser, under behørig iagttagelse af kravene om fortrolighed og sikkerhed, især beskyttelsen af personoplysninger. Kriterierne for og detaljeringsgraden af de offentliggjorte oplysninger afhænger af de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende sektor, og investeringsfacilitetens karakter.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne del fastsættes i en forvaltningsaftale mellem Kommissionen, der handler på Unionens vegne, og EIB.

Artikel 50
Rapportering vedrørende investeringsfaciliteten

EIB giver regelmæssigt Kommissionen oplysninger om de transaktioner, der gennemføres vedrørende investeringsfaciliteten, herunder rentegodtgørelser, hvordan EIB har udnyttet hvert af de bidrag, der efter indkaldelse er indbetalt til den, og navnlig om de samlede kvartalsmæssige beløb for forpligtelser, kontrakter og betalinger, efter bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 49, stk. 4.

Artikel 51
Investeringsfacilitetens regnskabsføring og årsregnskaber

1. EIB fører regnskabet for investeringsfaciliteten, herunder de rentegodtgørelser, som gennemføres af EIB, og som finansieres af EUF, for at gøre det muligt at følge den fuldstændige tilskudscyklus fra modtagelsen til afholdelsen og videre til opståede indtægter og eventuelle senere inddrivelser. EIB opstiller de nødvendige regnskabsregler og -metoder på grundlag af internationale regnskabsstandarder og underretter Kommissionen og medlemsstaterne herom.
2. EIB forelægger hvert år Rådet og Kommissionen en beretning om gennemførelsen af de transaktioner, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter,

indeholdende bl.a. årsregnskabet, som er opstillet i overensstemmelse med de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 39, stk. 2.

3. Udkast til disse dokumenter forelægges senest den 28. februar og den endelige udgave senest den 30. juni i regnskabsåret efter det regnskabsår, de vedrører, så Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i den interne aftale på grundlag heraf kan udarbejde det årsregnskab, der er omhandlet i denne forordnings artikel 43. Rapporten om den økonomiske forvaltning af de midler, der forvaltes af EIB, forelægges af denne for Kommissionen senest den 31. marts.

Artikel 52

Ekstern revision og decharge vedrørende EIB's transaktioner

For transaktioner, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter i overensstemmelse med denne del, gælder de revisions- og dechargeprocedurer, som EIB anvender for konti, hvortil der er givet tredjemandsfuldmagt. De nærmere regler for Revisionsrettens revision fastsættes i en trepartsaftale mellem EIB, Kommissionen og Revisionsretten.

TREDJE DEL

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I

Overgangsbestemmelser

Artikel 53

Overførsel af restbeløb fra tidligere europæiske udviklingsfonde

Overførslen til 11. EUF af restbeløbene af de midler, der blev fastsat i de interne aftaler vedrørende 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond ("tidligere EUF'er"), foretages i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 1, stk. 3 og 4, i den interne aftale.

Artikel 54

Indtægter fra renter af midlerne fra tidligere EUF'er

Restbeløbene af indtægter fra renter af midlerne fra tidligere EUF'er overføres til 11. EUF og tildeles til de samme formål som de indtægter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale. Det samme gælder diverse indtægter fra tidligere EUF'er, bl.a. bestående af morarenter opkrævet i tilfælde, hvor medlemsstaterne har indbetalt deres bidrag til de pågældende EUF'er for sent. Renter af den del af EUF's midler, der forvaltes af EIB, supplerer investeringsfaciliteten.

Artikel 55

Reduktion af bidragene med restbeløbene

De beløb fra projekter under den 10. EUF eller fra tidligere EUF'er, som der ikke er disponeret over i henhold til artikel 1, stk. 3, i den interne aftale, eller som frigøres i henhold til artikel 1, stk. 4, i den interne aftale, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse, trækkes fra den del af medlemsstaternes bidrag, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale.

Indvirkningen på hver medlemsstats bidrag beregnes i forhold til hver medlemsstats bidrag til den 9. og den 10. EUF. Indvirkningen beregnes hvert år.

Artikel 56

Anvendelse af denne forordning på transaktioner under tidligere EUF'er

Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på transaktioner, der er finansieret af tidligere EUF'er, uden at dette berører de eksisterende retlige forpligtelser. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på investeringsfaciliteten.

Artikel 57

Bidragsprocedurernes begyndelse

Den procedure for medlemsstaternes bidrag, som er fastlagt i denne forordnings artikel 19-22, finder for første gang anvendelse på bidragene for år $n + 2$, forudsat at den interne aftale træder i kraft mellem den 1. oktober i år n og den 30. september i år $n + 1$.

AFSNIT II

Afsluttende bestemmelser

Artikel 58

Ophævelse

Rådets forordning (EU) 2015/323 ophæves med virkning fra den [20./23.] juli 2018.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 59

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [20./23.] juli 2018, uden at dette berører retlige forpligtelser indgået før denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand